κατὰ τὸ ἑτερογενόμενον καὶ συνωνυμούμενον σχῆμα, ἢ
ἀμφοῖν, διὰ τὸ σχήματος τοῦτο ὄνομα, ὅτι ὁ συνετὸς
ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ἀληθῶς τὸ ζῶον, ἤγουν ὁ φιλόσοφος. καθ᾽ ὅ δὲ
σχῆμα λέγεται μὲν τοῦ ὀνόματος, ἐσφαλμένως δὲ, ὅταν
τὸ συνωνυμοῦν τὸ ὄνομα τοῦ συνωνυμουμένου σχήματος,
κατὰ τῶν λοιπῶν ἀληθῶς ὅμως ὅτι τὸ αὐτὸ ἑτερογενούμενον (?) κατα-
βαινόμενον καταφέρεται, ὅτι ὁ ἄνανδρος, ἢ ὁ ἄλλος
ἀπεκλήθη χριστοῦ, ἤγουν ... τῶν χριστιανῶν
ὄν, καὶ ἀληθῶς λέγεται. ὅτι ὁ κύων ἐστίν ... ὁ ...
(καὶ ὄντως) ... , καλῶς ...
ἤγουν καὶ ... καὶ κατὰ τῶν ὅρων ...
ταῦτα μὲν περὶ τῶν ... καὶ τῶν ...
... κατηγορουμένων ... σχήματος ...
... , ἢ ἀναγκαίου :—

Περὶ τῶν πέντε φωνῶν κατηγορουμένων τόπων καὶ πρῶτον
περὶ Γένους.

Ε. Τί ἐστι γένος;

Μ. Εἴ τις ἡμῶν τῶν ... , ἢ ...
φιλόσοφος ... ἐστι γένος; ὀρθῶς ἂν ἔχει ...
ἀποκρίνασθαι ... , ... κανόνων
ἀκριβῶν ὅτι γένος ἐστὶ τὸ κατὰ πλειόνων καὶ διαφερόντων
τῷ εἴδει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον. ...
... καὶ ... γένος ... καθόλου.
... , ... καὶ συμβεβηκός, ... πολλὰ ... κατηγορούμενον
... , ... ἤγουν ... ὅλον ὡς ...

γένος